

Driemaandelijks
nr. 5 / maart 2020

iona MAGAZINE

Groeien en ontwikkelen
blz. 2

Laboratorium voor
schoonheid en kunst
blz. 6

Carnaval
blz. 11

Yoga op Iona
blz. 12

Beste lezer

Op het moment van dit schrijven maken we ons klaar om de coronastorm op te vangen. We horen en zien veel onheilspellende scenario's en dat maakt velen van ons bang. Het gevoel geen controle te hebben en machteloos af te wachten... het is allerminst een fijne ervaring.

De voorbije dagen hebben veel mensen in en rond Iona voorgesteld om zich te engageren en te helpen waar nodig. Dat is een erg prettige vaststelling in deze onzekere, verwarrende tijden. Ik wil dan ook iedereen bedanken voor de flexibiliteit en de grote inzet, ook al hebben we nog een lange weg te gaan. Met een positieve ingesteldheid en zorg voor elkaar geraken we er wel! En gun het jezelf om af en toe al even weg te dromen van een mooie, zorgeloze vakantie.

In dit nummer nemen we afscheid van Philippe als voorzitter van Iona. Dat doen we aan de hand van een mooi interview. Voor mij als directeur was het erg fijn samenwerken met Philippe. Hij stond altijd klaar om Iona en mij te voorzien van wijze raad. Ook de wijze waarop Philippe zijn taak opnam kon ik erg appreciëren: bedachtzaam, doortastend en met een vleugje humor. Ik wens Philippe het allerbeste toe en wens hem te bedanken voor alles wat hij voor mij als directeur en voor Iona heeft gedaan.

Veel leesplezier met deze nieuwe editie van Iona Magazine.

*Hartelijke groeten,
Jan
Directeur Iona vzw*

REFLECTIE

Vertel het zaadje niet

*Dat het een bloem moet worden
Dat het hard moet werken
Goed moet luisteren
En zich voorbeeldig moet gedragen
Zich moet haasten voordat
De andere bloemen te hoog zijn en,
Boven hem uittorend,
Hem de zon ontnemen*

*Maak het zaadje niet klein
Door te zeggen dat het maar een
zaadje is
Terwijl er een wereld aan bloemen in
hem leeft
Vertel het zaadje niet hoeveel het
moet drinken
Hoeveel het moet zonnen
Hoeveel het moet groeien
Wat het moet worden*

*Vertel niet
Dat breken niet de bedoeling is
Dat hij heelhuids aan moet komen
En vraag je dan niet af
Of hij wel de goede kant op gaat
En hoe hij dat zo zeker weet dan*

Groeien en ontwikkelen in een sfeer van verwondering en wederzijdse ontmoeting

Binnen de heilpedagogie en sociaaltherapie kijken we naar de mens als een zich voortdurend ontwikkelend wezen. We focussen ons niet zozeer op de mens met beperkingen, maar vooral op de vele zichtbare en nog onzichtbare ontwikkelingsmogelijkheden. Groeien, dat doen we samen. Met, door en dankzij elkaar.

In de heilpedagogie en sociaaltherapie zijn we voortdurend gericht op het vinden en ondersteunen van de reële groeimogelijkheden in de mens. Het hele handelen van de begeleider en zorgverlener is er in wezen op gericht de ander wakker aanwezig te helpen zijn in zichzelf en in de wereld. En ook: op hem – zowel innerlijk als uiterlijk – gezond in beweging helpen komen. Daarbij ligt de focus niet op de mens met een beperking of ziektebeeld, maar op de mens met een gezonde, intacte persoonlijkheidskern en tal van ontwikkelingsmogelijkheden. Mogelijkheden die misschien nog niet zichtbaar zijn, maar die wel aanwezig zijn en tot expressie en ontwikkeling willen komen. De mens wordt gezien als voortdurend in wording.

*Vraag het zaadje niet
Wat zijn plan is
Welke kleur zijn bloem word
En hoe hij daar gaat komen
Zo hoog
En waar hij denkt
die kleur vandaan te halen
Uit die gele zon? Of de bruine
grond?*

*Vertel het zaadje niet dat hij pech
heeft
Verkeerde ouders of
Verkeerde grond
Te weinig regen
Of teveel zon*

*Vertel het plantje niet dat het niet
goed groeit
Te krom te langzaam te raar
Dat de blaadjes er gek uitzien
Of te veel aan één kant staan
Dat hij gek danst
Of geen kans heeft
Slechts om vertrappt te worden
Opgegeten
Opgegeven*

*En vertel hem uiteindelijk niet
Dat de bloem de verkeerde kleur
heeft
Omdat de bloemen om hem heen
anders kleuren
Of dat hij verkeerd ruikt
Niet zoet genoeg is of te veel op
een ander lijkt
Dat geen vlinder of bij
naar hem omkijkt*

Mensen met een bijzondere levensopdracht

In de antroposofie wordt er vanuit gegaan dat ieder mens met een opdracht naar de aarde komt en dat iedere dag in het leven van de mens zinvol is binnen zijn gehele ontwikkeling. De mens met een buitengewone ontwikkeling draagt een bijzondere opdracht met zich mee, die om meer zorg en begeleiding van zijn medemens vraagt. Hij draagt ook bijzondere kwaliteiten in zich die iets kunnen betekenen voor de gehele mensheid en die het waard zijn gezien, geëerd en ontplooid te worden. De beperking wordt dus ook gezien als een mogelijkheid om bepaalde innerlijke vermogens te ontwikkelen, en dit geldt zowel voor de persoon zelf als voor zijn omgeving.

Enkele centrale vragen die aan de basis van de antroposofisch geïnspireerde zorg liggen, zijn:

- Wie is deze persoon?
- Wat is zijn wilsrichting?
- Welke mogelijkheden en talenten wil hij graag ontplooiën?
- Wat is de ontwikkelingsvraag die hier en nu wordt gesteld?
- Wat kan ik vanuit dienstbaarheid aanreiken om tegemoet te komen aan de wensen en ontwikkelingsvragen bij dit individu?
- Wat heb ik in mijzelf tot ontwikkeling te brengen zodat de ander zich kan wijden aan zijn ontwikkeling?

Cultuur van wederzijdse ontmoeting

We gaan samen met het kind of de volwassene op pad binnen een hartsgedragen en voedende context. Samen zorgen we ervoor dat al het essentiële aanwezig is om optimaal tot ontwikkeling te kunnen komen. De zorgrelatie vindt plaats in een cultuur van ontmoeting en is doordrongen van een diep vertrouwen in het feit dat in ieder persoon een nog onzichtbaar ontwikkelingspotentieel sluimert. De begeleider stelt zich niet alwetend op, maar neemt een houding aan van verwondering voor het mysterie dat de ander is. Hij is nieuwsgierig naar de unieke biografie die zich voor zijn ogen ontvouwt en die hij mee mag ondersteunen.

Verbinding is de kern van het heilpedagogisch en sociaaltherapeutisch werk. De zorgverlener verbindt zich met zijn cliënten en met ieder mens waarmee hij binnen de zorgcontext het pad deelt. Centraal in de zorg staat de beweging van het elkaar wezenlijk ontmoeten én het via die ontmoeting samen groeien, ieder met zijn eigenheid en mogelijkheden. Door de mens die voor hem staat vanuit dienstbaarheid en oprechte interesse steeds beter te leren begrijpen, boetseert de zorgverlener zichzelf dag na dag tot een steeds fijner afgestemd instrument van goede zorg. Dit vraagt om een voortdurende investering in de eigen ontwikkeling en een telkens weer kiezen om wakker in de wereld aanwezig te zijn.

Gelijkwaardige reisgezellen

Zorgvrager en zorgverlener gaan met elkaar op pad als gelijkwaardige reisgenoten. In die interactie worden de ontwikkelingsmogelijkheden van beiden zichtbaar gemaakt en gestimuleerd. Als begeleiders zijn we ons ervan bewust dat de mens niet gereduceerd is tot het fysieke lichaam, maar ook een geestelijk wezen is dat zich voortdurend ontwikkelt. De mens wordt in zijn totaalbeeld gezien. De hele zorg is van die bredere kijk doordrongen.

*Vertel het zaadje slechts
Hoe mooi het is
Hoe eigen
Hoe echt*

*Vertel het zaadje
Dat het uniek is
Er nooit eentje was zoals jij
En dat dat nou juist zo prachtig is
Dat we zo benieuwd zijn naar*

*Hoe je groeien zal
En wat je brengen zal en
Dat de aarde je draagt
De zon naar je lacht
En het water je voedt
Dat we blij zijn dat je er bent
Op precies de goede plek
Met precies de goede manier van
zijn
Dat de wei nog net wat mooier is
En dat je daar samen zal staan
Met al die anderen
Die net zo prachtig uniek zijn als jij
En precies dat maakt het
Goed*

*Zachtjes regent het
Op de grond
En er is geen haast
Je voelt vanzelf
Wanneer je breekt en open gaat en
Onthoud
Dat wat je bent nooit vergaat
Hoe je ook groeit of breekt of bloeit*

Wees Welkom

Dynamische, levende beelden

Door zich een voorstelling te maken van de cliënt in zijn ontwikkelingsmogelijkheden, geeft de zorgverlener de richting van de ontwikkeling aan. Als zorgverleners zijn we er ons van bewust dat door de keuzes die we maken in de zorg, het leven van de ander ingrijpend kan veranderen. Noch onze eigen innerlijke houding, noch de door ons gestelde handelingen worden dan ook als vrijblijvend gezien.

We gaan bewust een langdurig proces aan met de ander. Dit laat ons toe iemand echt te leren kennen en steeds beter te leren begrijpen hoe aan de volgende ontwikkelingsvraag tegemoet kan worden gekomen. Door een actieve houding van waarnemen, blijft het beeld van de ander levend en dynamisch.

Bron: 'Levende Verbindingen' - Michaelis
bewerking: Lien Van Laere

Persoonsvolgende financiering en correctiefase 2:

wat betekent dit voor de gebruikers?

Een groot deel van de gebruikers die reeds vóór 1 januari 2017 waren opgenomen in een voorziening, kreeg in oktober 2019 een brief van het VAPH¹ met daarin de gegevens van hun nieuwe persoonsvolgend budget. Soms was dat budget verhoogd, bij een meerderheid was het verlaagd. Er ontstond dan ook een groot ongenoegen over de 'correctiefase 2' die uitging van het VAPH. Waarom werd deze budgetcorrectie doorgevoerd en wat zijn de gevolgen voor de gebruikers en de voorzieningen?

Voor de gebruikers

Met de invoering van de persoonsvolgende financiering (PVF) en het persoonsvolgend budget (PVB) krijgen personen met een handicap en hun sociaal netwerk meer inspraak over de regie van de zorg die zij nodig hebben. Dat is zeker positief. Ook het principe waarbij iedere gebruiker met dezelfde zorgnoden over een gelijk zorgbudget beschikt, is belangrijk. Dit principe leidde tot de invoering van de zogenaamde 'correctiefase 2'. Het was de bedoeling om de zogenaamde 'historische' verschillen die in de loop der (tientallen) jaren ontstaan zijn, weg te werken. Toch hebben velen het gevoel dat er met de grove borstel doorheen gegaan is.

Voor de gebruikers is het zeer belangrijk dat de zorggarantie en de zorgkwaliteit gewaarborgd blijven. Iedere gebruiker moet zoals voorheen op dezelfde zorg kunnen rekenen. Ook zij die sinds 1 januari 2017, in de geest van het persoonsvolgend budget, hun individuele dienstverleningsovereenkomst (IDO) met de voorziening gewijzigd hebben of andere keuzes – buiten de voorziening – gemaakt hebben, moeten kunnen genieten van een vorm van zorggarantie.

Gelijke budgetten voor gelijke zorgnoden: volledig akkoord. Maar tegelijkertijd werden ook de budgetcategorieën hervormd: er kwamen meerderheid categorieën en kleinere stappen in budgetgrootte. Dit kan leiden tot een lager budget voor bepaalde doelgroepen, met het gevaar dat de ondersteuning toch onder druk komt te staan.

Voor de voorzieningen

Is die gevraagde waarborg van de zorgkwaliteit door de voorzieningen te realiseren met een verlaging van het budget? Kunnen de voorzieningen, die in het verleden de zorg voor de hen toevertrouwde personen zeer ter harte hebben genomen, de zorggarantie voor de gebruikers en de goede werking van hun sociale onderneming blijven garanderen? De toegepaste correctiefase heeft immers een directe impact op de budgetten die de voorzieningen ontvangen via de gebruikers. Het wordt voor hen een hele opgave om gepast te reageren.

Bovenop deze besparingen – en dat geldt voor alle voorzieningen – komt er nog een besparing op de organisatiegebonden budgetten die het VAPH verleent. Een pijnlijke boodschap die de nieuwe Vlaamse Regering in het regeerakkoord heeft ingeschreven.

¹ VAPH: Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap - www.vaph.be

Tot slot

De hierboven geschetste problematiek werd met directeur Jan uitvoerig besproken in onze gebruikersraad, een uitstekende vorm van "collectief overleg". Graag maken wij van de gelegenheid gebruik om nogmaals een oproep te doen voor meer vertegenwoordigers van de kinderen- en jongerenwerking. Ook voor die groep van zorgvragers is een vorm van persoonsvolgende financiering op komst en dan zal collectief overleg meer dan nodig zijn.

Laboratorium voor schoonheid en kunst

“Creativiteit en kunst zijn als een magisch tapijt waarop ik samen met onze mensen de wereld mag ontdekken. Dit is wie ik ben”

Cristina Larrinaga werkt sinds vele jaren bij Iona in het kunstatelier. We praten met haar over schoonheid en antroposofie en over wat haar zo fascineert en beroert in het kunstzinnig werken met mensen.

Wat vind je zo bijzonder aan dit werk?

Cristina: “Tijdens mijn studies orthopedagogie in Spanje, kwam ik in contact met een kleine, antroposofisch geïnspireerde kunstschool. Ik was in die periode nog niet actief met kunst bezig, maar was meteen aangesproken door de filosofie en aanpak. Het plaatje klopte voor mij. Hoe meer ik me verdiepte in het kunstzinnig werken met mensen met een beperking en met psychiatrische problemen, hoe meer ik begeistert raakte. Tijdens de jaren na mijn studie werkte ik voor een overheidsinstelling met mensen met een beperking, tot ik rond mijn dertigste in contact kwam met mensen van Casa de Santa Isabel, een heilpedagogisch en sociaaltherapeutisch initiatief in Portugal. Blijkbaar hadden ze net een nieuw klein initiatief opgestart en konden ze nog iemand gebruiken. Diezelfde zomer ben ik naar Portugal getrokken en ik was meteen knalverliefd op het nieuwe initiatief. Zo wilde ik ook werken. Na een jaar opleiding ben ik naar Portugal verhuisd. Daar heb ik uiteindelijk vier jaar gewerkt. Ik woonde er met de gasten samen en werkte ook in een theehuis met de jongeren. Tijdens die jaren ben ik intensief kunstzinnig met de bewoners aan de slag gegaan. We maakten schilderijen in aquarel en grote kunstwerken met tegels. Die verkochten we om onze werking te sponsoren. We leefden 24 uur op 24 samen. Het was hard werken, maar ik heb er ontzettend veel geleerd en me als mens enorm kunnen ontwikkelen. Het is ook daar dat ik mijn vrouw An heb leren kennen, een pedagoge uit België. Uiteindelijk zijn we samen naar België verhuisd en allebei bij Iona terechtgekomen.”

Ondertussen werk je al 13 jaar bij Iona. Was het een bewuste keuze om opnieuw voor een antroposofisch geïnspireerd initiatief te werken?

“Absoluut. Ik ben begeistert door de brede en levende kijk op de mens binnen de antroposofie. De visie heeft me meer begrip in de mens gebracht en daardoor ook meer rust. Ik begrijp beter de samenhang tussen de dingen en kan daardoor ook gericht met de gasten communiceren. Wat ik ook heel waardevol vind: het kunstzinnige is binnen de heilpedagogie en sociaaltherapie een essentieel onderdeel van de werking. Schoonheid krijgt hier de rol die ze volgens mij verdient. Als mensen hebben we schoonheid nodig om een goed en gelukkig leven te kunnen leiden. Dat wordt hier op Iona ook echt begrepen.”

Kun je wat meer vertellen over jouw werk in het atelier?

"Ik zie het atelier als een laboratorium van schoonheid en kunst. Ik werk er vooral met de volwassenen. We experimenteren en testen verschillende natuurlijke materialen uit, van hout en verf tot aardewerk en porselein. Dat op zich is al therapeutisch: dat we uit verschillende materialen kunnen kiezen en daarmee iets kunnen bouwen, schoonheid kunnen creëren. We werken niet productgericht, maar procesmatig. Via de kunst kan ik heel individueel met onze mensen werken en observeren wat ieder individu kan gebruiken in zijn ontwikkelingsproces. Iemand die sterk in het denken zit, laat ik dan bijvoorbeeld meer schilderen, terwijl ik iemand met weinig wilskracht misschien eerder zal uitnodigen om met hout of klei te werken. Het is een kwestie van observeren en bekijken hoe je minder sterke kanten wat naar boven kunt halen. Of hoe je iemands sterke kanten wat extra voeding kunt geven. Dat mensen genieten van het proces is voor mij essentieel. En dat we – ook bij individueel werk – samen met kunst en schoonheid bezig zijn. Die sociale kunst is voor mij het mooiste wat er is. Ze vormt mee de basis van het atelier op Iona. Het gaat niet zozeer om wat de mensen maken, maar om de dynamiek die ontstaat, zowel in het individu als in de groep. Dat die dynamiek waarachtig is en waardevol, vind ik het belangrijkste. Dat we niet zomaar iets doen om de tijd te vullen, maar bewust werken, met het hart."

Het is mooi om je met zoveel liefde en vuur over je werk te horen praten.

"Het is ontzettend mooi werk. Natuurlijk is het niet allemaal rozengeur en maneschijn. Ik heb ook mijn zware dagen en mijn kleine kantjes. Ik heb echt niet iedere dag evenveel inspiratie of energie. Maar het samen met onze mensen aan projecten werken en zien wat er in beweging komt, geeft me wel telkens weer energie om verder te gaan. Onze gasten zijn op bepaalde vlakken beperkt, maar als er schoonheid aanwezig is in een ruimte, gebeurt er iets magisch. De kunst is als het ware een brug die ons verbindt, met onszelf en met elkaar, met de seizoenen, de wereld en het leven in het algemeen. Kunst maakt het leven ook gewoon mooier en plezieriger, en helpt ons om ons te verhouden tot wat er in en om ons heen gebeurt. Wat neemt iemand mee uit de dag, de nacht in? Wat heeft iemand gemaakt en wat heeft dat in beweging gebracht? De sociale dynamiek die we samen creëren, de warmte, het aanwezig zijn: daar draait het om. In het atelier creëren we samen een warme oase, waarin we onszelf als mens kunnen ervaren, in onze mogelijkheden én beperkingen. Het ervaren van hun beperking is een belangrijk deel van de levensopdracht van onze mensen. Als ze dat via de schoonheid op een waarachtige manier kunnen doen, vind ik dat veel belangrijker dan wat iemand wel of niet kan. Het gaat om samen in een ruimte aanwezig zijn waar schoonheid leeft; samen kijken en voelen. De verbinding die ontstaat, daarin ligt de parel."

Jullie werken in het atelier bewust met natuurlijke materialen?

"We gebruiken alles wat de natuur ons biedt: hout, water, aarde en klei, maar ook stof, metaal en bladeren, kleur en licht. De natuurlijke materialen en kwaliteiten bieden ons zoveel mogelijkheden. Ervaren hoe bijvoorbeeld water of klei reageren als we ermee werken, kan veel voldoening schenken. En kunst werkt ook therapeutisch. Het is een fijne compagnon om op een gezonde manier jezelf, het leven en dus ook je beperkingen te ervaren. Wordt de klei waarmee iemand werkt steeds droog, terwijl ze bij een ander net altijd vochtig blijft? Hoe komt dat? Wat vertelt je dat? De natuur is een drager van waarheid. Ze draagt zoveel lessen in zich."

Op welke manier draagt je werk op Iona bij aan jou eigen ontwikkeling?

"Op zoveel manieren. De antroposofie en het kunstzinnig werken met onze mensen geeft me vertrouwen in het leven en in wat aan de horizon wacht. Het heeft me gezonder en groter gemaakt als mens. Vroeger was ik pathologisch idealistisch. Het bewust werken met schoonheid en met alle soorten mensen, heeft me rust gebracht. Ik heb geleerd om bruggen te bouwen via de kunst. Ik ben vrolijker geworden. Lichter. Hier mogen werken is een groot cadeau. Onze gasten hebben me leren kennen in de stilte en in het samen werken met onze handen. Ik sprak totaal geen Nederlands toen ik hier

aankwam. Toch hebben ze me erkend. Daar ben ik ontzettend dankbaar voor. Zonder de antroposofie was ik waarschijnlijk heel melancholisch en gefrustreerd geworden. Mijn liefde voor schoonheid mogen delen met anderen, het mogen bouwen van bruggen via de kunst: daar leef ik voor. Kunst is zo'n mooie taal. En in combinatie met de antroposofische filosofie en pedagogie vormt ze voor mij de beste cocktail. Het is een elixir dat me gezond houdt. Een krachtig medicijn."

Heb je nog een wens voor de toekomst?

"Dat ik mijn liefde voor schoonheid mag blijven delen. Dat ik in onze mensen de interesse mag blijven wekken in de wereld om hen heen. En dat we samen – via de kunst in al haar vormen – het kind in onszelf aanwezig en wakker kunnen houden, met aandacht, humor en vrolijkheid. We hebben het als mensen samen te doen op deze bol. En wij hebben in onze rol een voorbeeld te zijn voor onze gasten. Hoe we met elkaar en met hen praten, hoe we onze ruimtes inrichten, hoe we onszelf presenteren: het is essentieel in ons werk. Daarom streven we er als begeleiders ook naar om zelf een gezond beeld voor te leven. En uiteraard is dat een nooit eindigend proces. We zijn altijd in creatie. De creativiteit geeft me de vleugels om die reis aan te blijven gaan: ze is als een magisch tapijt waarop ik samen met onze gasten de wereld mag ontdekken. Hier werken is voor mij geen job. Dit is wie ik ben."

3 COLLEGA'S KOMEN SAMEN VOOR EEN INTERVIEW

tekst: Petra Luyten en Jan Jacobs

De praatstok is deze keer in handen van Cristina, An en Kelly. Een gesprek over het beste uit jezelf en anderen halen, het belang van variatie, en de geur van lindebomen.

De praatstok

Op Iona zijn is een beetje als thuiskomen

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Cristina: "Ik werk sinds begin 2007 op Iona. Eerder werkte ik in een antroposofische voorziening in Portugal. Daar heb ik mijn vrouw, een Belgische, leren kennen. Toen we samen naar België kwamen, is mijn vrouw An bij Talander, Widar en Iona langs geweest om kennis te maken met de antroposofische initiatieven in België. Ze is toen zelf op Iona gestart in Dun I. Zo ving ze op dat men op zoek was naar een vervanger voor het atelier. Mijn Nederlands was toen nog niet zo goed, maar Adelgunde geloofde in me: na twee dagen kreeg ik de sleutels en mocht ik aan de slag. Dat was een groot cadeau. Het zonder woorden de gasten mogen en kunnen begeleiden, was een heel mooie ervaring. Een bewuste keuze ook, want ik heb altijd met gasten gewerkt én in een atelier."

Kelly: "In september '99 heb ik stage gelopen bij Iona en ben ik blijven plakken. In 2001 kreeg ik een vast contract in Bobo en sinds november 2017 ben ik weer aan de slag op Iona, in de werking voor de volwassenen."

An: "Ik ben hier in juni 2017 gestart. Is was toen op zoek naar ander werk en kwam een vacature tegen op de website van de VDAB. Ik dacht: "Oh ja, op Iona." Ik had hier ooit een rondleiding gehad toen ik nog op school zat. De vacature

was voor een tijdelijke job met optie vast. Ik dacht: oké, dan ben ik bezig. We zien wel. En ik mocht beginnen."

Wat vind je het leukste aan je job?

Cristina: "De pedagogie. De combinatie ook van kunst en schoonheid: daar ligt mijn kracht. Daarmee mogen werken is de max voor mij."

Kelly: "Het heilpedagogisch werken met de gasten. Ik ben dankbaar dat ik dat heb mogen leren bij Iona. Dat ik dat pad heb mogen lopen met gasten en collega's. Het geeft me voldoening. Een stukje van mijn ziel ligt hier. Ik miste iets toen ik even weg was van Iona. Hier is het een stukje thuiskomen voor me. En ik hou van de variatie. Je mag jezelf ontwikkelen: Iona staat ervoor open als je iets nieuws wilt leren en er is ruimte om zowel uit de gasten als jezelf het beste te halen."

An: "Ik voelde mij snel op mijn gemak hier. Ik kwam van een plek waar inspraak niet aan de orde was. Hier is dat anders. Het is ook fijn dat je op Iona veel vrijheid hebt om je eigen ding te doen. Er is variatie en er kan veel."

Welke andere taak zou je willen doen op Iona?

An: "De keuken. Er is veel passage daar en ik vind het mooi dat de keuken 's middags voor ieders maaltijd zorgt."

Kelly: "Ik hou van verandering en variatie. Ik wil niet vastroesten en vind het leuk om af en toe te kunnen fladderen en nieuwe ideeën te pet doen. Ik zou het wel leuk vinden om meer te filosoferen en meer therapeutisch te werken. Ook zou ik graag opnieuw de badtherapie opstarten. Wat hebben onze gasten nodig? Hoe kunnen we dat bieden?"

Cristina: "Ik zou altijd het atelier kiezen. Dat is wie ik ben. Er zijn veel dingen die ik niet kan, maar aan het pedagogische en kunstzinnige aspect van mijn werk twijfel ik niet. Ik weet dat ik goed bezig ben. Als ik iets anders zou moeten doen, dan zou het tuinieren zijn met bloemen en sculpturen. Ik zou ook graag meer filosoferen op Iona. En meer idealisme en sterrenstof naar de werkvloer brengen, meer enthousiasme."

Wat is jouw favoriete plekje op Iona?

Cristina: "Het atelier en het paadje met de lindebomen. Ik voel me altijd goed daar. Het ruisen van de bladeren. De lekkere geur. Ik word er stil van en voel me altijd een beetje gezegend als ik op die plek ben."

Kelly: "Het uitzicht van Pebo: wanneer je dat verre zicht tot aan de Nete hebt. De rust en ruimte die dan komt."

An: "Het plekje bij de ezels, als je vroeg aankomt in de winter en de zon komt op."

Deze vragen willen de vorige Praatstokcollega's jullie stellen

An, welke eigenschap van een collega/bewoner heb je zelf niet maar heb je bewondering voor?

An: "Puurheid. Het zichzelf zijn in alle omstandigheden, zonder schroom. Het niet nadenken over wat anderen over je denken, maar gewoon dingen doen en maken, zonder je zorgen te maken over het resultaat."

Kelly, wat is jouw toekomst, verbinding en waarde op Iona?

Kelly: "Ik weet niet wat mijn toekomst is op Iona. Ik weet wel dat Iona een stukje thuiskomen is. Er is hier veel ruimte en veiligheid. Ik heb niet uitgestippeld waar ik volgend jaar wil staan. We zullen wel zien waar ik beland en waar ik hoor te zijn. Iona is het plekje waar ik graag ben. Ik zie het niet als werk."

Cristina, als je zou moeten vluchten, naar welk land zou je vluchten?

Cristina: "Naar een land waar iets te beleven valt. Mijn collega Raf en ik grappen soms dat we eens samen tango gaan dansen in Argentinië. Ik zou vertrekken als er avontuur voor de deur staat."

Het is tijd om de praatstok door te geven. Wie duiden jullie aan? En welke vragen zien jullie graag beantwoord?

An: "Ik kies Liesbet, van Staffa. Mijn vraag: waar haal jij het meeste voldoening uit in jouw werk?"

Cristina: "Michel. Hoe maakt Iona jou beter als mens?"

Kelly: "Ik wil graag aan Ingrid vragen waar ze de inspiratie vandaan haalt om met spontaniteit, enthousiasme en optimisme elke dag opnieuw in het werkveld te staan."

Vraag van de dag

We schotelen An, Cristina en Kelly ieder een andere vraag voor

An, welke dag wil je steeds opnieuw beleven?

"De dag dat ik een vast contract kreeg. Dat had ik niet zien aankomen. Ik had mezelf altijd voorgehouden dat mijn werk hier niet permanent was. Toen ik officieel mijn contract had, kwam ik Kimmy als eerste tegen. Ik moest het haar vertellen. Ik was zelf verwonderd hoe content ik was. Ik wist: nu is het echt begonnen, het is voor altijd."

Cristina, welk schilderij uit een museum spreekt jou aan?

"Guernica van Picasso. Ik houd van Picasso's kubistische vormen en van het licht in de werken van de Spaanse schilder Sorolla."

Kelly, welke uitdaging wil je nog eens aangaan?

"Een autotrip maken samen met mensen die mij nauw aan het hart liggen, met muziek van Elvis op de achtergrond."

Op woensdag 19 februari vierden we naar goede gewoonte carnaval: een hoogdag op Iona! Om 15 uur ging het vrije podium van start. Heel wat gasten hadden iets voorbereid, van sketches en dansjes, tot liedjes en korte toneelvoorstellingen. Al dat moois werd door Jeroen en Caroline aan elkaar gebreid in de Iona-versie van de grote Samson en Gert show. De sfeer zat er meteen goed in. Het publiek deed enthousiast mee en had zichtbaar plezier in de show!

Na een uur was er korte pauze en werd iedereen voorzien van lekkers uit de bakkerij en drankjes uit de keuken. En er stond nog meer heerlijk op de agenda, want na afloop van het vrije podium werd de zaal klaargestoomd voor een heus pittafeestijn. De maaltijd viel goed in de smaak en er werd naar hartenlust gesmuld. De medewerkers van de volwassenenwerking hadden dit jaar voor een religieus getint thema gekozen: Jeroen maakte zijn entree als pater en de begeleidsters daagden op als nonnetjes. Goed voor de nodige hilariteit. Na het eten trok de carnavalsstoet met versierde auto rond het domein. De kinderen werden feestelijk terug naar hun leefgroepen begeleid en de volwassenen trokken naar de zaal voor de grote carnavalsfuif. Ook de fuif was zoals ieder jaar weer een daverend schot in de roos!

IONA-Jongeren in beweging met YOGA

Wat een mooi gebeuren! Iedere woensdag rond 11 uur sijn pelen meisjes en jongens van de dagbesteding de Maartenzaal binnen. De matjes liggen te wachten op hun bezoekers. De muziek vult stemmig de ruimte, het zoutkristal en de kaarsjes branden. We zijn er klaar voor.

Sam komt meestal als eerste binnen, mij enthousiast begroetend: "Dag Ann, alles goed?", wat hij nog een paar keer herhaalt. **Amber** is eerst wat ingehouden, maar ik weet ondertussen dat zij voor de nodige animatie zal zorgen tijdens de sessie. Zo zwaait ze vol overgave armen en benen in de lucht, en roept dan plotseling uit het niets: "Niks forceren, hé". Zo wijs van jou, Amber.

Ook **Kim** is een grote fan van dit bewegingsmoment. Zij krijgt de luxemat van de kinéruimte ter beschikking, en dat weet ze maar al te goed. Als ik haar niet tegenhoud, gaat ze er zonder pardon alvast op klaarliggen voor de relaxatie. Nee **Kim**, eerst gaan we in actie! Ze glundert wanneer we even later stevig ons lijf losgooien.

Onze twee stoere gasten, **Jens** en **Zeno**, laten zich soms gelden zoals alleen echte puberjongens dat kunnen. Dan grollen en grappen ze wat met elkaar en trekken de boel in het belachelijke ("Zo kinderachtig, zeg!"). Voor even dan toch. Want al gauw roep ik hen weer bij de les, en dan lijken het wel volleerde yogi's. Zelfs **Kobe** die nogal eens in een "gibberbui" schiet en het allemaal nogal vreemd lijkt te vinden, doet toch zijn best om stevig geworteld de storm te trotseren in de zwiepende boomhouding. Ook **Amen** weet zich met zijn lange ledematen soms geen blijf, maar slaagt er dan toch in om ons te verrassen met het vlot uitvoeren van de kat-, de hond- en de haashouding. **Marnix** vindt het blijkbaar al voldoende om op zijn mat

alles rustig te beleven, op zijn eigen observerende manier. Stil in zichzelf, en dan weer heel betrokken bij een oefening die op de zelfgekozen "kinderyogakaart" staat, en die we vervolgens in duo's uitvoeren: de kruiwagen, de krakeling, de rugzak of de slagboom. Iedereen komt aan de beurt om een eigen kaart te kiezen. Of we doen eens een sessie van dierenplezier in de jungle, dolle pret verzekerd.

En het is heerlijk als iemand uit de groep zelf een houding begint uit te voeren die hij of zij leuk vindt. Iedereen doet deze dan zo goed mogelijk na.

Leiden en laten leiden, een mooi samenspel. Die interactie tussen mij en de groep, met de onmisbare ondersteuning van de twee begeleiders, is een heel bijzondere ervaring. De subtiele evolutie die ik bij deze jongeren zie plaatsvinden, is volgens mij erg betekenisvol op fysiek, sociaal én psychisch niveau. Bewegen op het ritme van muziek, eerst heftig en dan weer zacht, de ene keer stevig staan en dan weer vloei-

end bewegen. Het proberen coördineren van de beweging van armen en benen, en af en toe ook even wat bewuster de adem beleven. Hier en daar een kleine aanzet in dit alles geven, in de overtuiging dat het bijdraagt aan hun persoonlijke ontwikkeling, maakt van dit bewegingsmoment telkens een beetje een feest.

En het hoogtepunt is voor iedereen ... de welverdiende rust nadien: ieder op z'n eigen plekje met een kussen onder het hoofd, en een dekentje om zich veilig in te nestelen, zelfs met een oogmaskertje op, om heel dicht bij zichzelf te kunnen zijn. Wat zachte meditatiemuziek op de achtergrond brengt de jongeren zichtbaar tot een toestand van verdiepte ontspanning. Het is heerlijk om in dit moment samen letterlijk stil te vallen en gewoon te 'zijn'. Totaal aanwezig zijn in het hier en nu heeft een magisch effect. Met moeite haal ik de jongeren na een poosje zachtjes uit deze heerlijke beleving ... om weer actief en vrij de buitenwereld in te gaan.

IONA-medewerkers kunnen gratis deelnemen aan lessen yoga en/of relaxatietechnieken. In normale omstandigheden wordt een nieuwe lessenreeks opgestart op maandag 20 april. Meer info op webstek: www.viniyoga.life of mail naar info@viniyoga.life.

Agora 3

Sanguiniker

Choleriker

Melancholiker

Phlegmatiker

“Wij lopen als begeleider voor op het pad en verlichten het pad voor onze gasten met een lampje. We moeten ervoor zorgen dat onze lamp hoog gehouden wordt met voldoende olie, zodat het vuur heel zichtbaar is.”

-Cristina-

Het thema van Agora 3 was zelfkennis. Hoe kun je de ander erkennen en hoe kun je de ander helpen het beste in zichzelf naar boven te halen? Wij zijn als mens verantwoordelijk voor onze eigen ontwikkeling. Hiervan dienen we ons bewust te zijn om zo vruchtbaar mogelijk in het leven te staan en onze idealen te volgen en te vinden. Door ons hiervan bewust te zijn, kunnen we enthousiast werken aan ons doel. Indien dit niet het geval is, bestaat de kans dat we vervallen in negativisme en afhankelijk worden van onze omgeving.

Om dit doel te verwezenlijken is het belangrijk om steeds tot onze essentie te komen, om deze aan te spreken en te ontwikkelen en onze talenten te gebruiken. Deze essentie (de 5de essentie volgens Aristoteles) komt vanuit de spirituele wereld en is ons superieure 'Ik'. De donkere kant van de essentie is ons ego. Ons ego wil erkenning, maar kan zichzelf niet dragen. Het is afhankelijk van buitenaf en zorgt vaak voor teleurstelling. Het ego zorgt niet voor voeding.

Onze essentie vervat onze biografie (wat hebben we tot nu toe meegemaakt), onze emoties (in welke emotie bevinden we ons nu) en ons temperament (wat ons karmisch gegeven is als instrument voor onze toekomst).

In deze Agora gingen we dieper in op de vier temperamenten (melancholisch, flegmatisch, sanguinisch, cholerisch). Ons temperament is het resultaat van de organisatie van ons vierledig mensbeeld (fysiek, etherisch, astraal, ik-organisatie). De kunst bestaat erin om via onze essentie een evenwicht te zoeken en niet één temperament te laten domineren.

Het was een heel boeiende avond. Er werd een zaadje geplant dat ons toelaat verder te gaan met dit thema en dat ons werk als begeleiders boeiender en professioneler zal maken.

Bedankt aan alle aanwezigen!

En aan iedereen: van harte welkom op onze volgende Agora op 8 juni.

Kledingverkoop

Eind februari konden we dankzij Fran en Ward, de plusfamilie van Jorn Vrancken, van een fantastisch aanbod nieuwe en tweedehands kledij genieten. Zij lanceerden een oproep bij familie en vrienden, waar massaal op werd gereageerd. We ontvingen letterlijk een trailer vol kleding voor zowel mannen, vrouwen als kinderen! Onze volwassen en kinderen genoten. En Fran en Ward genoten mee. Met grote dank!

Week van de Vrijwilliger

De Week van de Vrijwilliger vond dit jaar plaats van 29 februari tot 8 maart. Ook Iona nam deel: we trakteerden onze vrijwilligers op een presentje van de bakkerij. Omdat onze vrijwilligers consequent bijdragen aan een warme samenleving. Omdat ze hun tijd en energie geven, met de glimlach.

Ook langs deze weg nog eens oprechte dank aan onze vrijwilligers. Merci voor jullie hartelijkheid, jullie inzet, jullie waardevolle bijdrage!

Een trouwe Iona-bezoeker aan het woord

Sinds vele jaren ontvangt Iona dankbaar steun van sponsor Kiwanis, een internationale serviceclub die in België onder andere in de regio Lier en met Kiwanis Lier Twee Netten actief is. Marc Van Craen, lid en actueel secretaris van de club, is sinds jaar en dag een trouwe aanwezige op onze feesten en activiteiten.

*Hoe dat is gegroeid?
Tijd voor een interview.*

“We komen als vrienden bijeen met een gemeenschappelijk sociaal doel: de kinderen van de wereld dienen.”

Kiwanis is een internationale serviceclub?

Marc Van Craen: “Ja, ze is opgericht in 1915 in de Verenigde Staten. We zijn actief in meer dan 80 landen en hebben ondertussen meer dan 600.000 leden. Jaarlijks verzamelen de lokale clubs het equivalent van meer dan 100 miljoen dollar. Onze gedeelde doelstelling is: de kinderen van de wereld dienen. En dan vooral kinderen die om bepaalde redenen extra steun kunnen gebruiken. Onze afdeling, ‘Lier Twee Netten’, bestaat sinds 1997. Momenteel tellen we 26 leden. We ondersteunen vooral lokale sociale projecten waarbij kinderen en hun welzijn centraal staan. Zelf ben ik nu zo’n zeven jaar lid.”

Wat was je motivatie om bij de club aan te sluiten?

“Als dertiger was ik lid van de Jonge Economische Kamer. Word je veertig, dan zit je tijd bij die vereniging erop. Ik zocht een nieuwe manier om mijn sociaal engagement vorm te geven. Een klassieke business-club sprak me niet aan. Ik wilde me zinvol voelen en een sociale bijdrage leveren, maar dan graag in een omgeving van camaraderie. Kiwanis sloot mooi aan bij mijn persoonlijke waarden: als vrienden bijeenkomen om een gemeenschappelijke sociale missie te vervullen. Ik heb het goed en wil graag iets terugdoen voor de maatschappij. Via de club kan ik heel concreet mijn steen bijdragen aan de levens van zij die het minder makkelijk hebben. Onze kinderen zijn de toekomst. Het is belangrijk dat ze het goed hebben. Met onze afdeling verzamelen we jaarlijks 30.000 tot 35.000 euro. Die vloeien integraal naar sociale doelen, er blijft niets aan onze vingers kleven.”

Iona behoort sinds vele jaren tot een van de projecten die jullie trouw steunen. Vanwaar die keuze?

“Een aantal jaar geleden werd er binnen de club voorgesteld om ons intens met enkele projecten te verbinden voor een langere termijn. Eerder dan heel veel initiatieven op kleine schaal te steunen, leek het ons zinvol om met een drietal organisaties op pad te gaan waar we sterk in geloven en waar we graag structureel ondersteuning aan bieden die écht een verschil maakt. Om tot een keuze te komen, hebben we toen heel wat organisaties bezocht. Zo konden we niet allen de initiatieven beter leren kennen, maar ook zicht krijgen op de noden en op waar het door ons verzamelde geld heen zou vloeien. Vooral de bezoeken aan Iona en de Speelhoeve hebben ons toen diep geraakt. We voelden een grote affiniteit met jullie werking en enkele van onze leden waren tot tranen toe ontroerd. Onze club bestaat uit zakenmensen die financieel bevoorrechte levens leiden en meestal gezonde kinderen hebben. Met jullie doelgroep in aanraking komen heeft ons beroerd en geïnspireerd. Zowel het personeel als de directie geven – dag in dag uit – zichtbaar het beste van zichzelf om de bewoners een goede ondersteuning en begeleiding te bieden. We zijn blij dat we daaraan kunnen bijdragen. We vinden het essentieel dat onze steun zo direct en concreet mogelijk is. Zo sponsorden we al meermaals jullie Sinterklaasfeest en ook voor de aankoop van medische matrassen, de vernieuwing van de ontspanningsruimte en de renovatie van de keuken in Botvid hebben we met plezier financiële steun geboden.”

Jullie steunen Iona niet alleen financieel, maar ook op andere manieren.

“Ieder jaar stellen we de vraag: waar liggen de grootste noden binnen het initiatief en op welke manier kunnen we iets betekenen? Personeelskosten dragen we niet. Wel dragen we

graag bij aan zaken die niet door overheidssteun mogelijk gemaakt worden. Dat doen we zowel financieel als door ons netwerk zo actief mogelijk in te zetten. Onze leden zijn in heel wat sectoren actief, wat ons toelaat om heel wat diensten en producten aan economische gunstige tarieven te regelen. We zetten onze kennis bij grote aankopen ook graag in om ervoor te zorgen dat alles zo efficiënt en zakelijk mogelijk verloopt.”

Je bent een vertrouwd gezicht op onze activiteiten.

“Mijn vrouw en ik proberen naar alle evenementen te komen: van de kaas- en wijnavonden en de ontbijtsessies tot de film- en muziekvoorstellingen. We voelen een groot engagement naar jullie initiatief toe. We hebben een zeer goede band met Jan, de directeur, die net als ik ook coach is in mindfulness. Dat scheidt een band. En daarnaast hebben we ook wel een emotionele binding met een van jullie bewoners. Bij een van onze eerste bezoeken vloog Sammy ons spontaan om de hals en sindsdien hebben we een warme band met hem ontwikkeld.

Op het zomerfeest, de opendeurdag en het Sinterklaasfeest is meestal ook een grote delegatie van onze club aanwezig. We vinden het belangrijk om niet alleen zakelijk, maar ook persoonlijk een nauwe band met Iona te onderhouden. Zo houden we voeling met de bewoners en de werking.

Hoe heb je Iona persoonlijk doorheen de jaren ervaren?

“Al bij ons eerste bezoek had ik een zeer positief beeld van jullie werking. Het geduld en de warmte waarmee jullie personeel omgaat met de bewoners vind ik heel indrukwekkend. Jullie werking is niet alleen professioneel, maar ook warm en menselijk. Chapeau daarvoor. Ik hoop oprecht dat onze samenwerking met Iona nog vele jaren op dezelfde positieve manier mag worden verdergezet.”

VERSLAG VAN EEN UITSTAP

Samen voor een warm en sociaal beleid

Ditmaal geen plezieruitstapje in de kijker, wel een broodnodig initiatief. Op 5 maart trok een deel van onze medewerkers door de straten in Brussel, om te betogen tegen de besparingen van de Vlaamse regering in onze sector. Met grote dank aan de collega's die ondertussen voor onze buitengewone mensen zorgden, zodat wij hun en onze stem konden laten horen.

Dit jaar zwaait Iona Philippe Vanden Broecke uit. Tenminste: in zijn rol als voorzitter van onze Raad van Bestuur.

Als vader van Lies, die al 33 jaar op Iona verblijft, blijft hij met Iona verbonden.

Hoe Philippe zijn bestuursperiode bij Iona ervaren heeft en met welk gevoel hij afscheid neemt?

We laten hem graag zelf aan het woord.

Philippe, je vervulde doorheen de jaren verschillende rollen bij Iona. Kun je kort het verloop van jouw parcours schetsen?

“Onze dochter Lies kwam op Iona wonen toen ze zeven jaar was. Ik ben lange tijd actief geweest in de oudervereniging, vervolgens in de gebruikersraad en sinds 1998 zetelde ik ook in de Raad van Bestuur. Negen jaar geleden heb ik, op vraag van Iona, de rol van voorzitter van de Raad van Bestuur op me genomen. Een zware job, vooral in combinatie met mijn professionele bezigheden en de moeilijke bereikbaarheid van Iona. Maar ik voelde me geëngageerd en heb de taak ter harte genomen. Als ik een doel voor ogen heb, dan ga ik er graag voor.”

Hoe blik je op je bestuursperiode terug?

“Het is een verhaal met gemengde gevoelens geweest. Tijdens die 22 jaar in de raad van bestuur hebben we met Iona best wat pittige watertjes en stormen doorkruist. In 2009 werden we door het VHPA aangespoord om werk te maken van een langetermijnvisie. Een doorlichting van de organisatie drong zich op. Dit was nodig om werking van Iona op alle niveaus en verschillende gebieden bij te sturen. We zijn geëvolueerd van een woongemeenschap met inwonende medewerkers tot de zorggemeenschap die we vandaag zijn. Die herstructurering is niet zonder slag of stoot verlopen. Bij de professionalisering die zich opdrong, hoorden moeilijke en moedige keuzes. Het doet me plezier dat we erin geslaagd zijn doorheen alle crisissen samen iets heel moois op te bouwen. Iona heeft op veel vlakken een mooie evolutie in haar werking doorgemaakt.

De beweging die jaren geleden is ingezet, en de uitdagingen die daarbij hoorden, zijn afgerond. Nu staat Iona, na een periode met relatief rustig vaarwater, voor totaal nieuwe uitdagingen. Er zijn de nieuwe besparingen vanuit de overheid en er dienen aanpassingen te gebeuren

in het kader van de nieuwe wetgeving voor vzw's. Ook op het vlak van infrastructuur staan we voor grote uitdagingen. Kiezen we voor bouwen of renoveren? Hoe kunnen we onze gebouwen zo klimaatneutraal mogelijk maken? Ik heb ondervonden dat je alles kunt leren, als de wil er is, maar ik voel me niet geroepen om me nog in zo'n technische vraagstukken te verdiepen. Ondertussen hebben we hiervoor iemand in het bestuur met de nodige competenties. Oorspronkelijk was het niet mijn bedoeling om nu al te vertrekken. Het engagement dat ik hier heb opgenomen, heeft me als mens op veel manieren verrijkt. Maar er kwamen ook best veel zorgen bij kijken en ik merk dat het tijd is om de balans wat te herstellen. Het familiale leven roept. En liever een engagement aan de basis dan ergens aan de top. Het voelt kloppend om het roer door te geven.”

Heb je nog een wens voor Iona?

Philippe: “Ik wens Iona eerst en vooral toe dat het ingeslagen pad met succes verder bewandeld mag worden. We hebben doorheen de jaren samen getimmerd aan een goed en werkbaar bestuur en flink gesleuteld aan de mechaniek van ons schip. De basisstructuren staan er en ze hebben ons nog geen windeieren gelegd. De regelmatig terugkerende positieve inspecties geven me vertrouwen in de toekomst. Er is ook hard gewerkt aan het aanwerven van competente medewerkers, op alle niveaus. We hebben sterke, bekwame mensen aan boord. Kortom, Iona is goed uitgerust om de ingeslagen weg verder te volgen.

Ik wens ook dat de gemeenschap de technische uitdagingen creatief en succesvol aanpakt en er iets moois van maakt. De klassieke geldkranen worden steeds meer dichtgedraaid, dus creativiteit zal een belangrijke sleutel zijn om tot goede, betaalbare oplossingen te komen.”

VAN DEZE BEWONERS MOESTEN WE AFSCHIED NEMEN:

Bradley Smet stopte in december met dagbesteding in het MFC.
Julie Drossaert verliet na lange tijd Iona en verhuisde begin februari naar Flegado.

DEZE NIEUWE BEWONERS MOCHTEN WE VERWELKOMEN:

Thomas Buysen vervoegt sinds januari tweemaal per week de dagbesteding.

In Peronniek Beneden mochten we **Adam Toufali** verwelkomen. Adam is een jongen van 9 jaar die de nodige dynamiek in de leefgroep brengt. Hij houdt van filmpjes kijken en dromen van zijn eigen youtube kanaal. Adam kan ook prachtig tekenen en heeft een levendige mimiek. Hij gaat drie dagen per week naar De Link op Iona en twee dagen per week naar zijn school in Deurne.

DEZE MEDEWERKSTER ZWAAIDEN WE UIT

Op 14 februari namen we afscheid van **Nicole Van Deuren** als verantwoordelijke voor administratie, financiën & personeel.

Diana Spekman werkt niet langer in Botvid sinds begin februari.

WOORDZOEKER:LENTE

V	B	R	K	N	O	P	P	E	N	J	V
L	O	W	B	U	W	C	C	G	E	W	O
I	N	G	Q	K	E	G	M	N	J	C	O
L	X	H	E	K	L	O	B	O	T	M	R
X	Q	W	Z	L	W	R	Q	Z	E	E	J
K	T	L	P	V	S	S	T	E	M	S	A
U	K	N	V	L	N	I	F	J	M	E	A
I	R	E	R	C	A	C	G	K	A	O	R
K	O	O	L	E	C	R	U	A	L	L	O
E	K	R	N	E	S	A	P	F	Q	B	U
N	U	G	A	W	Z	N	K	Z	B	W	D
F	S	T	E	I	V	E	I	K	V	G	X

te vinden woorden:

LAMMETJE	GROEN	PASEN	BLOESEM
ZON	KROKUS	KUIKEN	
NARCIS	KNOPPEN	KIEVIET	
VOGELS	BOL	VOORJAAR	

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

Johan Meersman	4 april
Laura Fransen	15 april
Nathalie Vandermeiren	22 april
Adam Toufali	30 april
Gianni Vercammen	3 mei
Pedro Fernandes	5 mei
Ilias Asad	7 mei
Bjorn Collier	8 mei
Aymane Ramdani	10 mei
Quinten Walsmann	18 mei
Benjamin Jabé	20 mei
Mats Devriese	30 mei

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS!

Isabel Jacobs is sinds 27 januari aandoe slag als teamcoach in Staffa, als vervanging voor Stephanie Nijs.

Jessica Van Den Brande heeft de voorbije maanden meerdere periodes als jobstudent in Staffa gewerkt.

Sofie Noels werkt sinds 16 maart als opvoedster en begeleidster in Botvid.

Volgende medewerkers zijn in deze corona-tijden aangenomen om ons team te versterken:

- **Nicky Rouzee** is vanaf 16/03/2020 in dienst in het team van Peronniek
- **Acelle Cornelis** zal af en toe inspringen, ook in het team van Peronniek, als jobstudente

AGENDA

INTERNE AGENDA

17 april: heilpedagogische cursus

15 mei: heilpedagogische cursus

19 mei: sociale verkiezing

19 juni: heilpedagogische cursus

EXTERNE AGENDA

De datum van het lente-ontbijt wordt nog gecommuniceerd

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Caroline Biront, Fien Caeyers, An Cortens, Jan Jacobs, Roos Krosenbrink, Cristina Larrinaga, Petra Luyten, Erik Meersman, Katia Van de Moer, Ann Van Engeland, Lien Van Laere, Erika Van Thienen, Karen Verbist, Ann Verhaert, Annelies Verlinden, Ingrid Verreydt.